

Explic. Term. tract. 2. c. 101. determinat, quando animam humanam mediam dicit inter substantias superiores & divinas, quibus communicat per intellectum, & animalia bruta, quibus communicat in potentiis sensitivis. Quare in suâ naturâ non habet perfectiones intelligibiles. sed est in potentia ad intelligibilia, sicut materia prima ad formas sensibiles. Unde ad propriam operationem indiget, ut fiat in actu formarum intelligibilium acquirendo eas per sensitivas potentias à rebus exterioribus. Vid. *Thomas de an. q. 7. § 1. 2. cont. Gentil. c. 98.* Hinc fit, quòd Deus propter summam perfectionem per essentiam cognoscat, ut habet *Thomas passim, Scotus, Suarez &c. Vid. Scheibler. l. 2. Metaphys. c. 3. n. 268. seq.* quomodo creaturarum nulla intelligit, aut non tam eminenter & perfectè.

⊙. 22. Angeli an ad intelligendum speciebus intelligibilibus opus habeant, ut *Thomistæ* docent; an verò secùs, ut *Durandus, Gabriel, Occam, Vasquez, Nominales* aliique volunt, jam non disputo: esto illud; esto hoc. Manebit tamen, DEO Angelos imperfectiùs intelligere, perfectiùs homine. Angeli siquidem, si cum *Thomâ* species intelligibiles illis tribuis, vel innatas illas habebunt, secundùm quod dicitur in *Lib. de causis*; quòd omnis Intelligentia sit plena formarum *Thom. de an. q. 7.* vel ex rebus præteritis naturaliter interdum congenitas, vel interdum extraordinariè in singularibus cognoscibilibus de novo revelatis à DEO impressas possidebunt, ut alii opinantur; quicquid horum placebit perinde est, quum relinquendum tamen sit, quòd hic intelligendi modus perfectior sit illo, qui fit per species à phantasmatis abstractas. Idem concedendum erit, si supponatur, Angelum citra species intelligere, Vid. *Heereboord Volum. 1. Disp. Philos. Disp. 13. 14. & 15.* intelligibilia in essentia continendo, fortè ut, secundum quosdam, Cœlum; quod, ut traditur, intelligit recipiendo rem, quam debet intelligere, non illius speciem, Vid. *Voss. l. 2. Idolol. cap. 40.*

⊙. 23. Ex his, quæ dicta sunt, constat, modum intelligendi in Entibus spiritualibus non esse unum eundemque, sed secundum perfectionis gradus eminentissimum in Primo & Summo Ente, minus talem in reliquis spiritibus esse, gradatim descendendo usque ad animam nostram, quæ, ut dictum est, in his ultimum gradum tenet, quia ad operationes proprias opus habet speciebus, acquirendo eas
per